

KNOBBELZWANEN-SYMPOSIUM TE AMERSFOORT

Rob Kloosterman

Op initiatief van de Stichting "Knobbelzwanenplatform" werd op 24 november j.l. een studiedag over de knobbelzwaanproblematiek georganiseerd. Uitgenodigd waren de provinciale consulents NBLF (consulentschappen Natuur, Bos, Landschap en Fauna van het ministerie LNV), de provinciale overheden, de K.N.J.V. (Kon.Ned.Jagers Ver.) en leden van het platform.

Voorzitter was de heer de Wit, voormalig commissaris der Koningin in de provincie Noord-Holland. Jammer genoeg was Jan Beekman, een knobbelzwanen-expert bij uitstek, door ziekte verhinderd.

Dick Jonkers, Frank van de Weijer en ondergetekende togen namens de VWG naar Amersfoort om aan deze dag deel te nemen.

Hoofdstellingen waren: Kunnen wij komen tot een eenduidig vergunningenbeleid en kunnen wij komen tot een streven naar een lager aantal geschoten zwanen. Het probleem kent u nog wel uit vorige Korhanen. De zwanen zouden schade aanrichten op het boerenland door consumptie van het gras dat bedoeld is voor de koeien. Tevens zou grasbevuiling door uitwerpselen plaats vinden. Mensenbelangen dus, waarvoor de zwaan moet wijken (geschoten worden) en wel zo'n 3000 tot 5000 zwanen per jaar.

Tijdens de studiedag bleek al gauw dat de vertegenwoordigers van de overheid, die adviseren of de vergunningen "H" uitgeven (dat zijn vergunningen tot het doen van beschermde vogels wegens schade) als grondhouding hebben dieren te laten doden als deze de mens te veel in de weg zitten, ook wanneer dezelfde mens de oorzaak is van het probleem door zijn ongehoord ruimtebeslag op de leefruimte van het dier. Een scherpe tegenstelling dus met de houding van het knobbelzwanenplatform, dat meer ethische oplossingen aandraagt zoals verjagen, gedogen, wetenschappelijk onderzoek, het afschaffen van houten lok-zwanen, alsmede het laten verbieden van zwanenhouderijen. Voor de meeste van deze oplossingen kwam de overheid echter met een nieuw probleem. Wel vonden alle partijen elkaar in de eerste stelling. De verschillende betrokken provincies zouden tot een eenduidig vergunningenbeleid moeten komen door middel van samenspraak.

Een ander positief punt was de overeenstemming dat de huidige WBE's (Wild-beheer-eenheden ofwel regionale jagersverenigingen) zouden moeten worden uitgebreid met natuurbeschermingsinstanties zoals bijvoorbeeld onze VWG. Dat zou het faunabeheer in een breder perspectief plaatsen en dus leiden tot een beter belicht beheerplan richting overheid. Overigens werd weer zonneklaar dat vele malen door alle partijen van veronderstellingen werd uitgegaan. Hoe reageert de populatie bij zus en bij zo, wat is de werkelijke schade, hebben groepen zwanen een leider, praten wij over trek- of broedpopulaties, is er sprake van schade of schadebeleving? Wij weten het (nog) niet.

U ziet, er moet nog veel werk verzet worden. Al met al een zeer waardevolle dag, al ware het alleen voor de eindelijk aangegane dialoog tussen de partijen. Ik blijf het jammer vinden dat er geen vertegenwoordigers van de boeren bij waren.

Voor een uitvoeriger verslag van deze dag kunt u bij mij terecht.

